

अथाब्रवीत् पुनर्वाक्यं धृतराष्ट्रो युधिष्ठिरं । अनुजानीहि मां राजंस्तपस्ये भरतर्षभ ।
 स्नायते मे मनस्तात भूयो भूयः प्रजल्पतः । न मामतः परं पुत्र परिक्लेष्टुमिहार्हसि । १४०
 तस्मिंस्तु कौरवेन्द्रे तं तथा ब्रुवति पाण्डवं । सर्वेषामेव यो धानामार्त्तनादोऽभ्यन्महान् ।
 दृष्ट्वा कृशं विवर्णञ्च राजानमतयोचितं । उपवासपरिश्रान्तं लग्नस्त्रिपरिवारणं ।
 धर्मपुत्रः स्वपितरं परिष्वज्य महाप्रभुं । शोकजं वाप्यमुत्सृज्य पुनर्वचनमब्रवीत् ।
 न कामये नरश्रेष्ठ जिवितं पृथिवीं तथा । यथा तव प्रियं राजंश्चिकीर्षामि परन्तप ।
 यदि चाहमनुयाह्यो भवतो दयितोऽपि वा । क्रियतां तावदाहारस्ततो वेत्स्याम्यहं परं । १४१
 ततोऽब्रवीन्महातेजा धृतराष्ट्रो युधिष्ठिरं । अनुज्ञातस्त्वया पुत्र भुञ्जीयामिति कामये ।
 इति ब्रुवति राजेन्द्रे धृतराष्ट्रे युधिष्ठिरं । ऋषिः सत्यवतीपुत्रो व्यासोऽभ्येत्य वचोऽब्रवीत् ।
 इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्वणि आश्रमवासपर्वणि तृतीयेऽध्यायः ॥ ३ ॥
 ॥ व्यास उवाच ॥ युधिष्ठिर महाबाहो यथाह कुरुनन्दन । धृतराष्ट्रो महातेजास्तत् कुरुष्वविचारयन् ।
 अयं हि वृद्धो नृपतिर्हृत्पुत्रो विशेषतः । नेदं कृच्छ्रं विचरितुं सहेदिति मतिर्मम ।
 गान्धारी च महाभागा प्राज्ञा कर्णवेदिनी । पुत्रशोकं महाराज धैर्येणोदहते मृगं । १४२
 अहमप्येतदेव त्वां ब्रवीमि कुरु मे वचः । अनुज्ञां लभतां राजा मा वृथेह मरिष्यति ।
 राजर्षीणां पुराणानामनुयातु गतिं नृपः । राजर्षीणां हि सर्वेषामन्ते वनमुपाश्रयः ।
 ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ इत्युक्तः स तदा राजा व्यासेनाद्भुतकर्मणा । प्रत्युवाच महातेजा धर्मराजो महामुनिं ।
 भगवानेव नो मान्यो भगवानेव नो गुरुः । भगवानस्य राज्यस्य कुलस्य च परायणं ।
 अहं ते पुत्रो भगवान् पिता राजा गुरुश्च मे । निदेशवर्त्ती च पितुः पुत्रो भवति धर्मतः । १४३
 ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ इत्युक्तः स तु तं प्राह व्यासो वेदविदाम्बरः । युधिष्ठिरं महातेजाः पुनरेव महाकविः ।
 एवमेतन्महाबाहो यथा वदसि भारत । राजाऽयं वृद्धतां प्राप्तः प्रमाणे परमे स्थितः ।
 सोऽयं मयाऽभ्यनुज्ञातस्त्वया च पृथिवीपतिः । करोतु स्वमभिप्रायं माऽस्य विघ्नकरो भव ।
 एष एव परो धर्मो राजर्षीणां युधिष्ठिर । समरे वा भवेन्मृत्युर्वने वा विधिपूर्वकं ।
 पित्रा तु तव राजेन्द्र पाण्डुना पृथिवीचिता । शिष्यवृत्तेन राजाऽयं गुरुवत् पर्युपासितः । १४४
 क्रतुभिर्दक्षिणावद्भीरवपर्वतशोभितैः । महद्भिरिष्टं गौर्भुक्ता प्रजाश्च परिपालिताः ।
 पुत्रसंस्तुञ्च विपुलं राज्यं विप्रोषिते त्वयि । त्रयोदश समा युक्तं दत्तञ्च विविधं वसु ।
 त्वया चायं नरव्याघ्र गुरुशुश्रूषयाऽनघ । आराधितः समृत्येन गान्धारी च यशस्विनी ।
 अनुजानीहि पितरं समयोऽस्य तपोविधौ । न मन्युर्विद्यते चास्य सुसूक्तोऽपि युधिष्ठिर ।
 ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एतावदुक्त्वा वचनमनुमान्य च पार्थिवं । तथाऽस्त्विति च तेनोक्तः कौन्तेयेन यथैव वनं ।
 गते भगवति व्यासे राजा पाण्डुस्तदा । प्रोवाच पितरं वृद्धं मन्दं मन्दमिवानतः ।
 यदाह भगवान् व्यासो यच्चापि भवतो मतं । यथाह च महेष्वासः कृपो विदुर एव च ।